

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/14/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 11 martie 2009

de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 47 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

intrucât:

- (1) Consiliul a convenit, la 7 octombrie 2008, că restabilirea încrederii în sectorul financiar și a bunei funcționări a acestuia constituie o prioritate. De asemenea, s-a angajat să ia toate măsurile necesare pentru a proteja depozitele deponenților persoane fizice și a primit favorabil intenția Comisiei de a înainta urgent o propunere adecvată de promovare a convergenței sistemelor de garantare a depozitelor.
- (2) Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ prevede deja o garantare de bază pentru deponenți. Cu toate acestea, în contextul actualei crize financiare este necesară îmbunătățirea garantării respective.
- (3) Nivelul minim de garantare actual prevăzut în Directiva 94/19/CE este de 20 000 EUR, statele membre având posibilitatea de a stabili niveluri mai ridicate. Cu toate acestea, nivelurile respective s-au dovedit a fi inadecvate în cazul unui mare număr de depozite din Comunitate.

Pentru a păstra încrederea deponenților și pentru a ajunge la o mai mare stabilitate pe piețele financiare, nivelul minim de garantare ar trebui majorat, prin urmare, la 50 000 EUR. Până la 31 decembrie 2010, nivelul de garantare a depozitelor agregate ale fiecărui deponent ar trebui stabilit la valoarea de 100 000 EUR, cu excepția cazului în care, în urma unei evaluări de impact, realizată de Comisie și transmisă Parlamentului European și Consiliului până la 31 decembrie 2009, se ajunge la concluzia că o astfel de majorare și o astfel de armonizare nu sunt adecvate și nu sunt viabile din punct de vedere financiar pentru toate statele membre, pentru a asigura protecția consumatorilor și stabilitatea financiară în Comunitate, precum și pentru a evita distorsiuni ale concurenței între statele membre. În cazul în care evaluarea de impact arată că o astfel de majorare și de armonizare nu sunt adecvate, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului propuneri corespunzătoare.

- (4) Același nivel de garantare ar trebui să se aplice tuturor deponenților, indiferent dacă moneda statului membru este euro sau nu. Cu toate acestea, statele membre care nu fac parte din zona euro ar trebui să aibă posibilitatea de a rotunji sumele rezultate din conversie fără a compromite protecția echivalentă a deponenților.
- (5) Raportul pe care Comisia ar urma să îl prezinte Parlamentului European și Consiliului ar trebui să cuprindă analiza tuturor aspectelor conexe, cum ar fi compensarea și creanțele care trebuie compensate, determinarea contribuțiilor la sistemele de garantare, sfera de produse și deponenți care beneficiază de garantare, eficacitatea cooperării transfrontaliere în ceea ce privește sistemele de garantare a depozitelor, precum și legătura dintre sistemele de garantare a depozitelor și mecanismele alternative de despăgubire a deponenților, cum ar fi mecanismele de plată în condiții de urgență. În scopul întocmirii raportului respectiv, statele membre ar trebui să culegă datele relevante și să le prezinte, la cerere, Comisiei.
- (6) O serie de state membre au instituit, în temeiul Directivei 94/19/CE, sisteme de garantare a depozitelor care garantează integral anumite tipuri de depozite pe termen lung, cum ar fi creanțele referitoare la pensii. Este necesar să se respecte aceste drepturi și așteptări ale deponenților față de aceste sisteme.

⁽¹⁾ JO C 314, 9.12.2008, p. 1.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 18 decembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Deciziile Consiliului din 26 februarie 2009 și din 5 martie 2009.

⁽³⁾ JO L 135, 31.5.1994, p. 5.

- (7) O serie de state membre au instituit sau intenționează să instituie, în temeiul Directivei 94/19/CE, sisteme de garantare a depozitelor care garantează integral anumite solduri de cont majorate temporar. Comisia ar trebui să stabilească, până la 31 decembrie 2009, dacă este necesar ca garantarea integrală a anumitor solduri de cont majorate temporar să fie menținută sau introdusă.
- (8) Funcționarea sistemelor care protejează instituția de credit în sine și care îi asigură, în special, lichiditatea și solvabilitatea, garantând astfel deponenților o protecție cel puțin echivalentă cu cea oferită de un sistem de garantare a depozitelor, și cea a sistemelor voluntare de compensare a deponenților care nu sunt introduse sau recunoscute oficial de un stat membru nu ar trebui să fie afectate de prezenta directivă.
- (9) Statele membre ar trebui să încurajeze includerea sistemelor de garantare a depozitelor în acorduri sau îmbunătățirea acordurilor existente referitoare la obligațiile lor.
- (10) Perioada de plată a compensațiilor de trei luni prevăzută în prezent, care poate fi extinsă la nouă luni, este contrară nevoii de a păstra încrederea deponenților și nu corespunde necesităților lor. Prin urmare, termenul de plată a compensațiilor ar trebui redus la o perioadă de douăzeci de zile lucrătoare. Această perioadă nu ar trebui extinsă decât în circumstanțe excepționale și numai după aprobarea autorităților competente. După doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind eficacitatea procedurilor de plată a compensațiilor și întârzierile rezultate din aplicarea acestora, în care să se precizeze dacă ar fi necesară o reducere suplimentară a termenului la zece zile lucrătoare.
- (11) Mai mult, în cazurile în care plata compensațiilor este declanșată de o constatare a autorităților competente, perioada de decizie de 21 de zile prevăzută în prezent ar trebui redusă la cinci zile lucrătoare, pentru a nu împiedica efectuarea rapidă a plății compensațiilor. Cu toate acestea, autoritățile competente ar trebui, mai întâi, să constate că o instituție de credit nu a plătit depozitele datorate și exigibile. Această constatare ar trebui să fie supusă procedurilor judiciare sau administrative din statele membre.
- (12) Depozitele pot fi considerate indisponibile în cazul în care măsurile de intervenție timpurie sau de reorganizare nu au dat rezultate. Acest fapt nu ar trebui să împiedice autoritățile competente să depună în continuare eforturi în vederea restructurării în perioada în care se efectuează plata compensațiilor.
- (13) Statele membre ar trebui să vizeze asigurarea continuității serviciilor bancare și a accesului la lichiditățile băncilor, în special în perioade de criză financiară. În acest scop, statele membre sunt încurajate să instituie cât mai curând posibil proceduri de asigurare a plății de urgență a sumelor corespunzătoare la cererea deponentului afectat, în termen de maximum trei zile de la depunerea unei astfel de cereri. Deoarece reducerea termenului actual de trei luni de plată a compensațiilor va avea un impact pozitiv asupra încrederii deponenților și a bunei funcționări a piețelor financiare, statele membre și sistemele lor de garantare a depozitelor ar trebui să prevadă un termen de plată a compensațiilor cât mai scurt posibil.
- (14) Directiva 94/19/CE a prevăzut pentru statele membre posibilitatea de a limita garantarea până la un anumit procent. S-a dovedit că această opțiune a afectat negativ încrederea deponenților și, prin urmare, ar trebui eliminată.
- (15) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Directivei 94/19/CE ar trebui să se adopte în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (16) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să modifice plafonul de garantare, în funcție de inflația din Uniunea Europeană, pe baza modificărilor indicelui armonizat al prețurilor de consum publicat de Comisie. Deoarece măsura respectivă are un domeniu general de aplicare și este destinată să modifice elemente neesențiale ale Directivei 94/19/CE, aceasta trebuie să se adopte în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (17) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume armonizarea nivelurilor de garantare și a termenelor de plată a compensațiilor, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, întrucât există numeroase norme diferite în sistemele juridice ale diverselor state membre, și, prin urmare, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (18) Directiva 94/19/CE ar trebui, prin urmare, să fie modificată în mod corespunzător.

(1) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (19) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Comunității, propriile lor tabele care să ilustreze, în măsura în care este posibil, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 94/19/CE

Directiva 94/19/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 punctul 3 subpunctul (i), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente fac această constatare cât mai curând posibil și în orice caz nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la data la care au stabilit pentru prima oară că acea instituție de credit nu a plătit depozitele datorate și exigibile; sau”.

2. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazurile menționate la alineatele (1)-(4), statele membre se asigură de cooperarea dintre sistemele de garantare a depozitelor.”;

- (b) se adaugă următorul alineat:

„(6) Comisia examinează, cel puțin o dată la doi ani, modul în care funcționează prezentul articol și, după caz, propune modificări ale acestuia.”

3. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că nivelul de garantare pentru depozitele agregate ale fiecărui deponent este de

cel puțin 50 000 EUR în caz de indisponibilitate a depozitelor.

(1a) Până la 31 decembrie 2010, statele membre se asigură că nivelul de garantare pentru depozitele agregate ale fiecărui deponent este stabilit la 100 000 EUR în caz de indisponibilitate a depozitelor.

În cazul în care, în raportul său menționat la articolul 12, Comisia ajunge la concluzia că o astfel de majorare și o astfel de armonizare nu sunt adecvate și nici viabile din punct de vedere financiar pentru toate statele membre în vederea garantării protecției consumatorilor și a stabilității financiare la nivelul Comunității și pentru a evita distorsiuni transfrontaliere între statele membre, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de modificare a primului paragraf.

(1b) Statele membre care nu fac parte din zona euro și care convertesc în propria monedă națională sumele exprimate în euro menționate la alineatele (1) și (1a) se asigură că sumele exprimate în monede naționale plătite efectiv deponenților sunt echivalente cu sumele stabilite în prezenta directivă.”;

- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Alineatul (1a) nu împiedică menținerea unor dispoziții care, înainte de 1 ianuarie 2008, asigurau garantarea integrală a anumitor tipuri de depozite, în principal din motive de natură socială.”;

- (c) alineatul (4) se elimină;

- (d) se adaugă următorul alineat:

„(7) Comisia poate ajusta sumele menționate la alineatele (1) și (1a) în funcție de inflația din Uniunea Europeană, pe baza modificărilor indicelui armonizat al prețurilor de consum publicat de Comisie.

Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 7a alineatul (2).”

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

4. Se introduce următorul articol:

„Articolul 7a

(1) Comisia este asistată de Comitetul bancar european instituit prin Decizia 2004/10/CE a Comisiei (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (**), având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(*) JO L 3, 7.1.2004, p. 36.

(**) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.”

5. Articolul 9 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că instituțiile de credit pun la dispoziția deponenților existenți și potențiali informațiile necesare pentru identificarea sistemului de garantare a depozitelor la care participă instituția și sucursalele sale din interiorul Comunității, precum și a oricărui alt mecanism alternativ prevăzut la articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf sau la articolul 3 alineatul (4). Deponenții sunt informați în legătură cu dispozițiile sistemului de garantare a depozitelor sau ale oricărui mecanism alternativ aplicabil, inclusiv în legătură cu suma și aria de acoperire oferite de sistemul de garantare a depozitelor. În cazul în care un depozit nu este garantat printr-un sistem de garantare a depozitelor în conformitate cu articolul 7 alineatul (2), instituția de credit informează deponentul în acest sens. Toate informațiile sunt puse la dispoziție într-o formă ușor de înțeles.

Informațiile privind condițiile de compensare și formalitățile care trebuie îndeplinite pentru obținerea compensării se oferă la cerere.”

6. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Sistemele de garantare a depozitelor trebuie să poată plăti creanțele, verificate în mod corespunzător, ale deponenților, aferente depozitelor indisponibile în termen de douăzeci de zile lucrătoare de la data la care autoritățile competente relevante efectuează o constatare în conformitate cu articolul 1 punctul 3 subpunctul (i) sau de la data la care o autoritate judecătorească a pronunțat o hotărâre în conformitate cu articolul 1

punctul 3 subpunctul (ii). Acest termen include colectarea și transmiterea datelor exacte referitoare la deponenți și depozite, care sunt necesare pentru verificarea creanțelor.

În circumstanțe absolut excepționale, sistemul de garantare a depozitelor poate solicita autorităților competente o prelungire a termenului. O astfel de prelungire nu poate depăși zece zile lucrătoare.

Până la 16 martie 2011, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind eficacitatea procedurilor de plată a compensațiilor și întârzierile rezultate din aplicarea acestora, în care evaluează posibilitatea reducerii ulterioare la zece zile lucrătoare a termenului de plată menționat la primul paragraf.

Statele membre se asigură că sistemele de garantare a depozitelor efectuează testări periodice ale propriilor sisteme și că, după caz, sunt informate în cazul în care autoritățile competente identifică, la nivelul unei instituții de credit, probleme care pot determina activarea sistemelor de garantare a depozitelor.”

(b) alineatul (2) se elimină.

7. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

(1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului până la 31 decembrie 2009 un raport privind:

(a) armonizarea mecanismelor de finanțare a sistemelor de garantare a depozitelor care să abordeze, în special, efectele lipsei unei astfel de armonizări în cazul unei crize transfrontaliere, în ceea ce privește disponibilitatea fondurilor pentru plata compensațiilor pentru depozite și în ceea ce privește concurența loială, precum și costurile și beneficiile unei astfel de armonizări;

(b) oportunitatea și modalitățile de asigurare a garantării integrale a anumitor majorări temporare ale soldurilor conturilor;

(c) modele posibile pentru introducerea unor contribuții în funcție de risc;

(d) avantajele și costurile unei posibile introduceri a unui sistem comunitar de garantare a depozitelor;

- (e) impactul diferențelor legislative în ceea ce privește compensarea, atunci când creanțele unui deponent sunt compensate cu datoriile sale, asupra eficienței sistemului și a posibilelor distorsiuni, ținând seama de lichidările transfrontaliere;
- (f) armonizarea sferei de produse și de deponenți care beneficiază de garantare, incluzând necesitățile specifice ale întreprinderilor mici și mijlocii și ale autorităților locale;
- (g) legătura dintre sistemele de garantare a depozitelor și mecanismele alternative de despăgubire a deponenților, cum ar fi mecanismele de plată în condiții de urgență.

Dacă este necesar, Comisia prezintă propuneri corespunzătoare pentru modificarea prezentei directive.

(2) Statele membre informează Comisia și Comitetul bancar european asupra intenției de a modifica aria sau nivelul de garantare pentru depozite și asupra oricărei dificultăți întâmpinate în cooperarea cu alte state membre."

8. Anexa III se elimină.

Articolul 2

Transpunerea

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 iunie 2009.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 punctul 3

subpunctul (i) paragraful al doilea, articolului 7 alineatul (1a) și alineatul (3) și articolului 10 alineatul (1) din Directiva 94/19/CE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă, până la 31 decembrie 2010.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 11 martie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
A. VONDRA